

12es.

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р. № 23 (1437). 26 ЧЕРВНЯ 1981 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

Увага! Йде сесія.

ТВОРЧЕ ХВИЛЮВАННЯ

Екзамен є екзамен. Він завжди викликає хвилювання, а велике чи мале — то вже залежить від здібностей і ступеня підготовки студента. Якщо актор виходить на сцену без хвилювання, говорив Станіславський, можна бути впевненим, що глядач його сприймає холодно. Студент в такому разі отримує «задовільно». Бо тут є певна закономірність: знає і вміє тільки той, хто не байдужий до своєї справи.

Я особисто так і не помітив байдужих серед юристів 4 групи IV курсу, котрі складають екзамен з радянського колгоспного права. І коли вони стоять біля дверей, де панує підвищене збудження, нерівний сміх, уривчасті репліки; і коли напружено готуються до відповіді; і коли, нарешті, відповідають, взявши себе «в руки». Тож і відповіді, як правило, піднесені, змістовні, цікаві. В кожне питання вкладається частка душі, бо в ньому студент бачить не голу інформацію, а — великий світ знань, свою професію, своє майбутнє. І радісно спостерігати, як у залюбованих свіпляться «п'ятірки» і «четвірки». І перших навіть більше. Хоча завідувачий кафедрою радянського і колгоспного права професор І. О. Серета досить вимогливий екзаменатор, відповіді любить чіткі і лаконічні, такі, з яких відразу видно: студент не тільки знає матеріал, а й вміє аналізувати його, користуючись найсуттєвішими фактами. Це добре відчув на собі, наприклад, перший з відповідаючих — Георгій Тка-

ченко, який отримав заслужене «відмінно». І Олег Ткачук, Дмитро Іовчев. Ледь-ледь не дотягнули до такої ж оцінки Оксана Степанова, Людмила Хохлова, Володимир Петров. У більшості студентів відчувається розвинене діалектичне мислення. Вони добре орієнтуються в основах радянського законодавства, в статтях Радянської Конституції, широко цитують Маркса і Леніна, положення рекомендацій уряду тощо. Я, признатись, дуже шкодував, що Хохлова не отримала вищої оцінки, бо її можна заслухатись, настільки багаті в неї знання, відмінна пам'ять, гнучка мова — готовий лектор, який сьогодні може прочитати лекцію для найвимогливішої аудиторії. І така лекція, між іншим, читається. І нею і всією групою. На високому рівні і в великій кількості. Читається в середній школі, училищі, на підприємстві, в місті і в області.

— Бо студенти щиро зацікавлені, пояснює Іван Омелянович, отримати глибокі знання, більшість із них працюватиме в сільському районі, в системі сільськогосподарських органів (юридичні групи по обслуговуванню трудівників колгоспів та радгоспів). Вони глибоко вивчають проблеми колгоспного права, керуючись рішеннями XXVI з'їзду партії, готуються стати справжніми спеціалістами, щоб сприяти зміцненню на місцях соціалістичної законності, всебічному захисту прав колгоспників та робітників і службовців-радгоспів і інших сільськогосподарських

виробництв. Сьогодні молоді юристи написали цікаві курсові роботи, в яких не тільки розглядають теоретичні питання права, а й узагальнюють практику застосування в колгоспах Одещини діючого законодавства, вносять змістовні пропозиції, спрямовані на посилення правової пропаганди і підвищення правової культури населення. Значна група студентів вже тепер обрала теми дипломних робіт. І це дуже радує нас. А восени 1981—1982 навчального року, будучи на практиці, наші вихованці зберуть необхідний матеріал для дипломних. І сподіваємось, що майбутні випускники, поки що студенти IV курсу, оправдають довіря держави і рідної Комуністичної партії.

...І студенти це глибоко розуміють, тому на кожне питання екзаменатора відповідають з великим піднесенням і хвилюванням. Отримує «відмінно» староста групи, комуніст Микола Даниленко, профорг групи Валерій Панащенко, Ілона Постика, Сергій Попов, Тетяна Суханова, Світлана Балабанова та інші. Це міцний дружний колектив, в якому навчається цілий ряд комсомольських та громадських активістів групи, факультету і навіть університету. Один з передових на курсі, він активно включається в усе нове й необхідне, якщо цього вимагає життя, щоб завжди бути передовим і зразковим. І не для самих себе, а для загальної справи. Тож і хвилювання у студентів сьогодні особливе — творче.

А. МИХАЙЛОВ.

ФОТОІНФОРМАЦІЯ

Випускник фізичного факультету Ігор КОДЗЕЙ (ЧССР) захищає дипломну роботу «Дослідження перемінних зірок».

Фото О. АКОП'ЯНА.

...Тепер у країні кожний четвертий працівник зв'язаний в основному з розумовою працею. Не тільки в науці, освіті, культурі, а й у матеріальному виробництві, у всьому житті суспільства інтелігенція відіграє дедалі значнішу роль.

Л. І. БРЕЖНЄВ

(Із Звітної доповіді ЦК КПРС XXVI з'їзду партії).

ВЕЛИКИЙ ЗАГІН ІСТОРИКІВ, ФІЛОЛОГІВ, ФІЗИКІВ, ХІМІКІВ, МАТЕМАТИКІВ, ГЕОЛОГІВ, ГЕОГРАФІВ, БІОЛОГІВ, ЮРИСТІВ — ВИПУСКНИКІВ ОДЕСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. І. І. МЕЧНИКОВА ВСТУПАЄ У ВЕЛИКЕ ЖИТТЯ.

БАЖАЄМО НАШИМ ВИПУСКНИКАМ — ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИМ СПЕЦІАЛІСТАМ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ВЕЛИКИХ ТВОРЧИХ ЗДОБУТКІВ, ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я І ВІЧНОЇ МОЛОДОСТІ.

Матеріали про випускників ОДУ 1981 року читайте на 2—3-й сторінках.

ДРУЗІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ ЗНОВУ

В нашому університеті отримують вищу освіту студенти з багатьох зарубіжних країн. Навчаючись під керівництвом досвідчених спеціалістів, іноземні студенти знайомляться з радянським способом життя, практикою комуністичного будівництва в нашій країні. З дипломами радянського вузу повертаються вони до себе на Батьківщину, щоб використати набуті знання для розвитку і становлення національної економіки, науки і культури.

Особливу радість переживають викладачі університету, зустрічаючись зі своїми бившими студентами. Новою формою такого співробітництва стала і науково-теоретична міжнародна конференція випускників Одеського університету минулих років із Німецької Демократичної Республіки та Чехословацької Соціалістичної Республіки, яка відбулась нещодавно.

Декілька цифр. Перші студенти з НДР прибули на навчання до університету у 1970 році, а з ЧССР — у 1961, зараз на підприємствах, в університетах і наукових закладах НДР працює 117 випускників Одеського університету, а в різних містах Чехословаччини передають свої знання, отримані в стінах ОДУ, 60 наших студентів.

Серед делегатів конференції — випускник механіко-математичного факультету, а потім аспірант кафедри філософії, сьогодні кандидат наук, старший викладач Технічного університету м. Дрездена Андреас Пестер, випускник хімічного факультету, сьогодні співробітник Інституту органічної хімії АН НДР Вайгт Аксель, випускник фізфаку, сьогодні співробітник Електротехнічного інституту в Братиславі Марія Бардашова. Приїждь на конференцію випускника аспірантури мехмату Йозефа Дібліка (ЧССР) спів-

пав із закінченням біологічного факультету ОДУ Івой Кубичковою, його дружиною.

Для учасників конференції був влаштований прийом у ректораті університету, на якому виступили проректори з учбової роботи професор Д. І. Поліщук і доцент В. І. Світличний, декани факультетів.

На пленарному засіданні науково-теоретичної конференції виступили проректор з учбової роботи доцент В. І. Світличний, професори ОДУ М. С. Синюков, Е. О. Стороженко, Андреас Пестер (НДР) Грена Ващишина (ЧССР), Гіта Чоудхурі (Індія), декан по роботі з іноземними студентами доцент А. П. Федчук.

Для учасників конференції були організовані екскурсії до наукової бібліотеки ОДУ, по місцях революційної, бойової і трудової слави Одеси, зустрічі з представниками міської організації Співок молоді НДР та ЧССР, вечір відпочинку у дискотеклі «Меридіани».

Конференція поклала початок новій ефективній формі співробітництва Одеського університету зі своїми випускниками, громадянами зарубіжних країн. Такі зустрічі в університеті стали традиційними. На майбутнє планується і організація виїзних семінарів для випускників у них на Батьківщині.

К. ЄВДОКИМОВА,
викладач кафедри російської мови для іноземних студентів.

ВИПУСКНИКАМ УНІВЕРСИТЕТУ

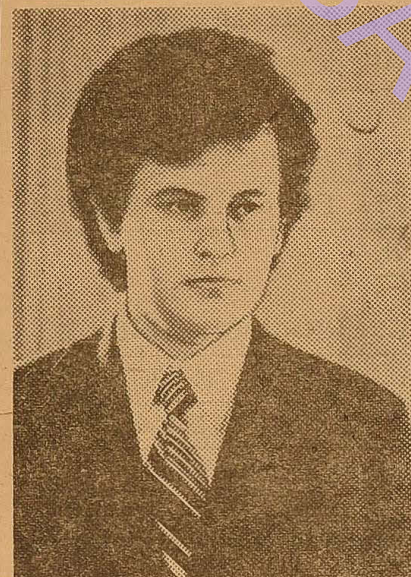

КРИВОЙ Олександр,
випускник мехмату.

КОЗИЦЬКА Олександра,
випускниця біофаку.

ЗИКОВ Сергій,
випускник фізфаку.

КОЛМАКОВА Людмила,
випускниця мехмату.

**НАШІ ВИПУСКНИКИ —
НАША ГОРДІСТЬ.**

На знімку: (зверху до низу) **ЗАЙЦЕВА Олена**, випускниця фізфаку; **МАЗЕПА Олександр**, випускник хімфаку; **ОВСЮК Тетяна**, випускниця біофаку; **ЧЕРНИШОВ Володимир**, випускник мехмату.

ДОРОГА НА ВСЕ ЖИТТЯ

Сьогодні Одеський державний університет імені І. І. Мечникова рапортує країні про підготовку нової партії висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства країни. 1981 рік — рік XXVI з'їзду КПРС стане для двох тисяч наших студентів особливим. Саме зараз вони залишають стіни рідного університету з тим, щоб всю свою енергію, здобуті знання віддати на благо своєї Вітчизни, зробити свій внесок у побудову комуністичного суспільства, суспільства майбутнього.

Випускники цього року поповнять велику і славу армію спеціалістів, підготовлену в стінах Одеського університету за роки Радянської влади. Колектив орденоносного університету, а це 11.500 студентів і 3 тисячі співробітників, серед них 787 викладачів і 1500 співробітників наукових закладів, з яких 58 професорів, докторів наук, 320 доцентів, кандидатів наук, пишається своїми випускниками. Всі вони працюють на різних ділянках комуністичного будівництва, у різних куточках нашої неосяжної Батьківщини.

Серед тих, хто закінчив Одеський державний університет, є імена, якими пишається радянська і світова наука. Це азербайджанський письменник і революціонер, перший голова ЦВК Аз. РСР Нариман Наримаєв, радянський історик, академік А. М. Панкратова, бактеріолог Хавкін, ботанік і географ Д. І. Сосновський, ботанік, академік П. М. Жуковський, член-кореспондент Академії наук СРСР, перший ректор Тбіліського університету П. Г. Мелітшвілі, видатний болгарський письменник Алеко Константинов та інші.

Багато наших випускників успішно працюють у рідному університеті, серед них академік АН УРСР А. В. Богатський, професори І. М. Дузь, В. А. Кухаренко, Г. А. В'язевський, З. В. Першина і багато інших.

Сьогодні наш університет — це провідний вуз у підготовці спеціалістів для одеського регіону. Виконуючи накреслення історичного XXVI з'їзду КПРС, постанов партії і уряду про вищу школу, в нашому університеті з року в рік підвищується рівень підготовки молодих спеціалістів. Наші студенти протягом п'яти років навчання беруть активну участь в організації науково-дослідницької діяльності. Вони — активні члени наукових гуртків при кафедрах, студентських конструкторських бюро, студентського обчислювального центру. Поряд з учбовою та науково-дослідницькою роботою наші студенти йдуть попереду і в організації свого дозвілля. Вони неодноразові переможці у конкурсах номерів художньої самодіяльності, політичного плаката, багато разів виходили переможцями різноманітних спортивних змагань.

Серед кращих ми називаємо імена Зикова Сергія, Загинайла Ігоря, випускників фізичного факультету, Мишкіна Віктора, Мучника Григорія, випускників юридичного факультету, Зелінченко Вікторії, Мостової Людмили, Фомової Ірини, Рєви Наталки, випускниць філологічного факультету, Крестовської Наталки, Бистріна Сергія, Левчука Володимира, випускників історичного факультету, П'ятова Вадима, Крестьяненкової Людмили, Колмакової Людмили, випускників механіко-математичного факультету, Мазепи Олександра, випускника хімічного факультету, Дячука Володимира, Морозової Ірини, випускників факультету РГФ, Сиденко Валентини, Бабаченка Анатолія, випускників геолого-географічного факультету, Курочкина Сергія, Красовського Олександра, Русєва Івана, випускників біологічного факультету.

Бажаємо нашим випускникам успіхів у роботі, особистого щастя, ніколи не забувати свій рідний університет. Щастя вам, дорогі випускники!

КРЕСТОВСЬКА Наталка,
випускниця історичного факультету.

НЕЗАБУТНІ РОКИ

— Відверто кажучи, не віриться, що ми, випускники Одеського держуніверситету називаємось тепер вчорашніми студентами, що вже збігло п'ять років з того дня, коли вперше прийшли сюди, щоб навчатись, оволодівати улюбленою справою, ставати ідейно зрілими і висококультурними людьми. П'ять років — це величезна сума знань, гаряча комсомольська пора, ве-

ликі мрії про майбутнє, професійне становлення. Для мене багато що пов'язане, держи за все, з моїм науковим керівником — доцентом кафедри історії КПРС Я. М. Штернштейном. Саме під його керівництвом я так захоплено писала дипломну роботу, високо оцінену державною комісією. Я щиро вдячна нашим викладачам кафедр історії КПРС, історії СРСР, філософії, історії УРСР, на ос-

танній я залишаюсь працювати і, по можливості, вчитись далі. Хочу сказати, проте, що наші викладачі чітко орієнтували нас у неосяжному світі знань, сприяли формуванню в нас якостей науковців, лекторів, активістів суспільно-корисної праці. А як багато важило для нас студентське середовище, допомагало відчутти, що ти молодий, завзятий, зможеш, якщо захочеш, багато зробити і це від-

чуття залишиться назавжди. Бо студентські роки — неповторні!

Ми завдячуємо радянському народові, рідній Комуністичній партії за те, що дали нам таку можливість: вчитись, вчитись і вчитись! Велике спасибі дорогому університету, який доклав чимало сил, щоб ми стали справжніми знавцями своєї справи, а ми, випускники, в свою чергу, намагатимемося виправдати це високе довіря і велику турботу про нас.

ЗЕЛІНЧЕНКО Вікторія,
випускниця філфаку.

БАБАЧЕНКО Анатолій,
випускник геофаку.

СИДЕНКО Валентина,
випускниця геофаку.

РУСЄВ Іван,
випускник біофаку.

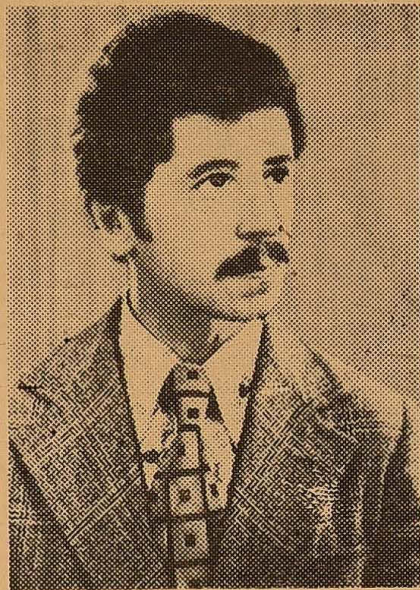
ЩАСТЯ, УСПІХІВ У РОБОТІ!

КРЕСТЯНЕНКОВА
Людмила,
випускниця мехмату.

МОРОЗОВА Ірина,
випускниця факультету РГФ.

МУЧНИК Григорій,
випускник юрфаку.

РЕВА Наталка,
випускниця філфаку.

ВЕЛИКЕ СПАСИБІ ТОБІ, УНІВЕРСИТЕТ

— Мабуть, не тільки я, а й усі випускники відчувають сьогодні одноразово і радість і смуток. І це зрозуміло. Хіба не радісно закінчити вуз та ще й такий прекрасний, як Одеський державний університет, одержавши в ньому великі знання, спеціальність на все життя! Але ж і сумно розлучатися з ним, бо він став рідною домівкою, школою життя, дав крила нам, молодим, щоб ми сміливо йшли далі, оволодіваючи все новими і новими творчими горизонтами. Перед нами відкриваються широкі життєві дороги, і долати їх доведеться у повсякденній праці на

МОМТОВА Тетяна,
випускниця хімічного факультету.

благо Батьківщини. Я буду працювати в одній із середніх шкіл Тарутинського району, вчити дітей хімії. Але ж вчитель хімік не тільки вчить своєму предмету, він покликаний, як і кожен педагог, вчити всьому кращому і прогресивному. Слово «вчитель» я по-справжньому зрозуміла тільки в стінах рідного вузу, спілкуючись з викладачами спеціальних і суспільствознавчих наук, оволодівши значною сумою знань, почерпнутих на лекціях, семінарських

заняттях, у читальних залах, будівельних загонах, під час педагогічної практики у школах. Тепер це слово уособлює для мене високоосвічену радянську людину, виховану на прикладі славної історії нашого народу і його патріотичної партії.

Мені не хочеться говорити своєму університету: «До побачення!», бо він — наша слава, незабутня «Альма матер», завжди буде зі мною, з моїми друзями, де б ми не працювали. Скажу так: «Велике спасибі тобі, дорогий університет!».

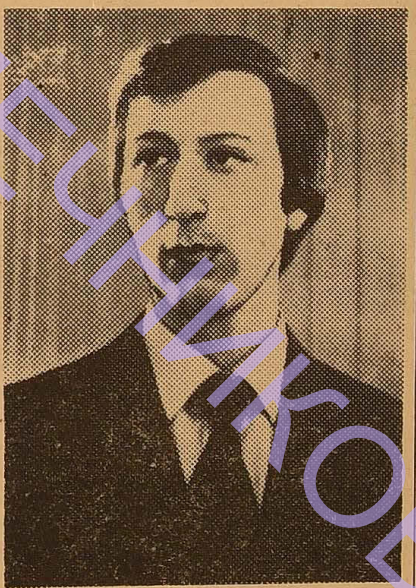
ДО НОВИХ ЗУСТРІЧЕЙ

ФІСЕНКО Анатолій,
випускник фізичного факультету.

— Я і мої друзі всі п'ять років провчили досить напружено, щоб успішно оволодіти улюбленою наукою і стати хорошими фізиками-теоретиками. Наша мрія стала дійсністю, ми одержали півки в життя. Будемо працювати в школах і наукових закладах, я, особисто, вчителюватиму у Ялті, але рідного університету, рідної кафедри і її чудових викладачів нам ніколи не забути. Бо тут ми сформували свій науковий світогляд, брали участь у науковій діяльності, багато чому навчилися. Університет сприяв нашому гармонійному розвитку, робив з нас справжніх людей. Нам завжди цікаво було жити великим змістовним життям, чи то навчаючись, чи беручи участь у діяльності будзаконів, на політгодинах, суботниках, наукових вечорах, випускаючи стіннівки, організуючи вечори відпочинку. Тут ми стали спеціалістами, отримали прекрасні якості дослідників, які знадобляться нам у майбутній роботі.

А зараз нам дуже гірко розлучатися з університетом. Але ми впевнені, що здобуті у його стінах знання, ми успішно передаватимемо вже нашим учням, відкриватимемо їм таємниці великої науки фізики.

Ми кажемо «До побачення, дорогий університет!», і певні, що ти завжди будеш з нами, адже ти став для нас школою нашого життя.

ЗАМИСЛЮЧИТЬСЯ НАД

— Здавалось, що цей день так далеко, що можна ще чимало встигнути й багато чого досягти. Але ось вже позаду захист дипломної роботи і державний іспит з наукового комунізму. Позаду роки навчання. Два почуття: смутку і радості охоплюють тебе. Здавалось, те, до чого ти прагнув протягом останніх п'яти років, досягнуто, зроблено ще один крок вперед, кожен із нас готується до великого трудового життя. Але разом з тим гірко усвідомлювати, що роки студентства пройшли і їх не повернути, що тепер не буде ні заліків, ні іспитів, ні атестацій, позаду захоплюючі філклорна та диалектологічна практики, знайомство з надбаннями нашого народу, які містяться в музеях рідної Одеси, позаду перший пробний урок у школі під час педагогічної практики. Дуже швидко промайнули ці роки.

Віталій
ДОВОБОЛЬСЬКИЙ,
випускник філфаку.

Аналізуючи пройденний шлях, хоча й п'ять років ще не показник вартості людини, а для тих, хто прийшов в університет після школи, тільки й початок самостійного життя; пригадується дуже багато: і перший залік, а після нього більше 50 іспитів, кожен з яких став хоч невеликим, але кроком у науку. Крім того, ніколи не забудуться випуски стінних газет, участь у спортивних змаганнях, підготовка до виступів на наукових студентських конференціях. І все це підпорядковане одному — всебічному оволодінню знаннями, прагненню зайняти активну життєву позицію. Звичайно, що міркою для кожного із нас буде час, але вже сьогодні ми завдячуємо нашому рідному факультету, його

МАЙБУТНІМ

вченим і викладачам, які щодня віддавали нам не тільки свої знання, а й частинку себе. А тому, розлучаючись з факультетом, хочеться сказати багато теплих слів на адресу наших викладачів, декана факультету, професора І. М. Дузя, назавжди запам'яталися нам лекції професорів В. В. Фащенко, Г. А. В'язовського, С. П. Бевзенка.

Закінчено університет, але сьогодні, роз'їжджаючись в різні куточки нашої республіки, мріючи про майбутнє, ми ще і ще раз повертатимемося в думках до нашого факультету, відкриватимемо двері кабінетів і кафедр, які дали нам дорогу у велике життя.

Назавжди в нашій пам'яті залишаться друзі, яких ми знайшли у стінах університету, а тому кожен з нас неодноразово повторює: «Спасибі тобі, Одеський університет!».

ГЛАЗУНОВА Людмила,
випускниця фізфаку.

МУШТЕНКО Олена,
випускниця хімфаку.

БИСТРИН Сергій,
випускник істфаку.

БОРОВСЬКА Юлія,
випускниця мехмату.

НАШІ ВИПУСКНИКИ — НАША ГОРДИСТЬ

На знімку: (зверху до низу) **КРЕСТОВСЬКА** Наталка, випускниця істфаку; **КРАСОВСЬКИЙ** Олександр, випускник біофаку; **МОСТОВА** Людмила, випускниця філфаку; **ЛЕВЧУК** Володимир, випускник істфаку.

КЛИЧУТЬ БУДОВИ П'ЯТИРІЧКИ

У НАШОМУ університеті закінчується той особливий період, який коротко охоплюється одним емним словом — сесія. Закінчуються курси лекцій, складаються останні іспити, студенти звітують про свою роботу у період останнього семестру. І першими в цей гарячий період вступили ті, кому вже за декілька днів треба буде вирушати в далеку дорогу, їх чекають в Сибіру і на БАМі, там, де так необхідні трудолюбиві руки, і гарячі молодечі серця.

Чи багато можна зробити за такий короткий час — два місяці? Виходить, що багато. Ударна праця протягом двох місяців перемножена на студентський ентузіазм і на 5 років дає суму, яка перебільшує сім мільярдів карбованців — саме на таку суму виконали робіт студентські будзагони в роки десятиї п'ятирічки. За цей час студенти ввели в дію 75 тисяч об'єктів, з них 22 тисячі житлових будинків і гуртожитків. Побудовано біля 8.500 кілометрів автодоріг. На обліку студзагонів — тисячі шкіл і дитячих садків. І, що не менш важливо, тисячі і тисячі молодих людей стали сильнішими, впевненішими у своїх силах, дуже багато навчилися, набули життєвого досвіду і морально загартувалися. Будзагін — це школа ідейного і морального загартування, школа дружби, колективізму і громадянської зрілості. Сьогодні географія Всесоюзного будзагону-81, якому присвоєно ім'я XXVI з'їзду КПРС, — вся країна.

Зараз у комітеті комсомолу університету завершується підготовка до трудового семестру, уточнюються маршрути і об'єми робіт, тематика лекцій, з якими студенти будуть виступати перед населенням, готуються номери художньої самодіяльності. Адже бійці будзагонів —

це не тільки сильні молоді робочі руки, вони — представники провідних учбових і наукових центрів. А тому значна увага приділяється громадсько-політичній діяльності в період III семестру.

День керівників штабу трудового літа розписаний по хвиликах. Важко викроїти час для бесіди, і тільки ввечері вдалось зібратись у спокійній обстановці, повести розмову про плани на майбутнє.

Першим взяв слово завідувачий сектором трудового виховання комітету комсомолу Олег ТКАЧУК.

— В цьому році кількість бійців студентських будзагонів Одеського університету у порівнянні з минулим роком збільшилась у 2,5 рази. Це пов'язано з виконанням рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

Наші студенти будуть працювати в Тюмені, на Всесоюзній ударній комсомольській будові м. Гагаріна, у Ворошиловградській і Одеській областях, а також у нашому рідному місті. Згідно із соціалістичними зобов'язаннями об'єднаного будзагону ОДУ заплановано засвоїти біля 1,5 млн. крб. капіталовкладень, випустити продукції на суму 2 млн. карбованців. Загони зобов'язалися здати в дію 16 об'єктів зі студентським Знаком якості, виконувати виробничі завдання в середньому на 120—130 процентів, надати допомогу 16 сільським школам, провести 3 всесоюзних ударних дня з найвищою продуктивністю праці. Ми будемо брати участь у русі «Свій вуз — своїми руками», наші загони будуть будувати гуртожиток № 8.

Згідно з положенням про соціалістичне змагання кожен загін взяв на себе підвищені соціалістичні зобов'язання.

Розповідь про зобов'язання бійців будзагонів продовжує заступник секретаря комітету комсомолу Генадій АНТИПЕНКО.

— З 20 травня розпочався Всесоюзний огляд готовності студентських загонів до трудового семестру. На загально-університетських зборах бійців будзагонів були підведені підсумки діяльності загонів у підготовчий період. Сьогодні такі загони, як «Атланти» — юрфак, «Волна», «Юність» — хімфак, вийшли переможцями соціалістичного змагання між загонами у підготовчий період. Широким фронтом йде підготовка лекційно-пропагандистських матеріалів, зібрані і бібліотечки для сільських шкіл і дитячих будинків на суму більше тисячі карбованців. Хорошу школу пройшли комісари загонів на базі нашого університету. Вони отримали все необхідне для того, щоб на місцях цілеспрямовано вести роботу так, як цього вимагає партія і комсомол.

Почесний обов'язок кожного так організувати свою працю, щоб партія і комсомол оцінили її на «відмінно».

Загін «Держинієць» юридичного факультету на чолі з командиром Петром Задержовським готується до роботи у Ворошиловградській області. Слово командирі.

— Наш загін розпочав формуватись ще у грудні минулого року. Значну допомогу у формуванні загону нам надали деканат нашого факультету, комітет комсомолу, сьогодні ми можемо з гордістю сказати, що повністю

підготувались до III семестру. Працювати ми будемо у м. Первомайську Ворошиловградської області.

Нещодавно я повернувся з рейду-перевірки готовності організації до прийому загону і готовності об'єктів. В результаті підписано договір про спільну громадсько-політичну роботу з Первомайським міським комсомолу. Настрій у бійців загону відмінний. Всі націлені тільки на ударну працю, з тим, щоб зробити гідний внесок у виконання історичних накреслень XXVI з'їзду КПРС.

Слово — командирі загону «Волна» Сергію Вегерчуку.

— Наш загін «Волна» — не будівельного напрямку — ми провідники. Ми з гордістю доповідаємо, що вже готові до першого рейсу. До нашого загону повністю стосується рішення XXVI з'їзду КПРС про підвищення культурного обслуговування радянського народу, і ми намагатимемося зробити все, щоб виправдати високе довіря нашої комсомольської організації.

Зараз головна увага звертається на роботу лекторської групи та агібригади. Ми будемо виступати з концертами та лекціями перед працівниками залізної дороги і пасажирами.

Не дивлячись на пізній час, штаб продовжує працювати, сюди приходять командири і бійці загонів, щоб вирішити деякі питання підготовки до виїзду, а то й просто у задушевній розмові поговорити про плани на майбутнє, пригадати роботу в минулому році, поділитись досвідом та й самому почути добру пораду.

Кумонок поезії

ВОСПОМИНАЯ О СТУДЕНЧЕСКОМ СТРОИТЕЛЬНОМ ОТРЯДЕ

Тайга на вкус чуть-чуть
горчила,
Травой пропахла и смолой
И жить по-новому учила
Меня и тех, кто был со мной.

Не каждый из ребят
приучен
Работать трудно,
по-мужски.

И тот, кто дома слыл
везучим,
Здесь надломился и
раскис.

Мы об ушедших не
жалели —
От чувств, от жизни
полноты.

За них работали и ели,
И петь могли до хрипоты.
Когда-нибудь сойдемся
все мы

И вспомним с нежностью
о том,
Что где-то есть в тайге,
в Тюмени,

Тот, нами выстроенный
дом.

Мы вместе вспомним, как
горели
Мозоли на руках огнем,
Как у костра мы песни
пели,

И песню старую споём
О звездах, что горят над
нами,

О тех палатках под сосной
И о тайге с ее ночами,
Пропавшей хвоей и
смолой.

Анатолий
МИХАЙЛЕНКО,
выпускник ОГУ.

Розповіді про вчених

ТАЛАНОВИТИЙ МОВОЗНАВЕЦЬ

вати вчителькою у школі села Іванчикова Льговського району.

У 1939 році вступає до Карагандинського учительського інституту, потім викладає у середній школі міста Караганди.

У 1951 році Л. М. Лосева екстерном закінчує Київський педагогічний інститут, а двома роками пізніше її направляють на річні курси дисертантів при Київському університеті, де під керівництвом академіка Л. А. Булаховського працює над кандидатською дисертацією «Організація складного речення у курських говорах», яку захистила у 1955 році.

З 1954 по 1966 рр. Любов Максимівна Лосева працювала у Чернівецькому університеті на кафедрі російської мови спочатку на посаді викладача, а потім — доцента кафедри. Тут вона читала лекції з курсу сучасної російської мови, діалектології, спецкурс «Міжфразовий зв'язок у сучасній російській мові».

З 1966 року Любов Максимівна Лосева — доцент кафедри російської мови Одеського університету, де продовжує вести дослідження у галузі структурно-семантичної організації текстів монологічної мови.

У 1970 році успішно захи-

щає докторську дисертацію на тему: «Міжфразовий зв'язок у текстах монологічної мови, її основні структурні моделі і принципи організації», а у 1974 році їй присвоєно звання професора.

Л. М. Лосева брала активну участь у громадському житті університету, часто виступала з лекціями на промислових підприємствах, в організаціях і навчальних закладах міста, була учасницею багатьох загальносоюзних і республіканських конференцій, виступала на них з цікавими доповідями.

Професор Л. М. Лосева завжди успішно поєднувала велику педагогічну діяльність, якій вона віддала більше 30 років життя, з плідною науково-дослідницькою роботою. Любов Максимівна автор більше 50 наукових праць, у тому числі декількох монографій, у яких розглядалися питання діалектології і міжфразового зв'язку текстів.

Любов Максимівна Лосева була скромною, чуйною людиною, відданою справі радянської науки, а її науковій праці свідчать про глибокий інтерес до вивчення актуальних проблем сучасного мовознавства.

В. ШИШОВ,
доцент кафедри
російської мови.

НАШ ФОТОКОНКУРС

НАШІ ДІТИ. Фотодиптих студента ГГФ В. Усенка.

Редактор В. НІКОЛАЄВ.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).